

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112231308
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4112231308.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Astrová 2/A, IČO: 36 432 105, zastúpeného Advokátska kancelária Máčaj a Novák, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karpatská 18, IČO: 35 940 875, proti povinnej: R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX, o vymoženie sumy 1.313,11 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 25. septembra 2012 č. k. 18Er/1163/2012-13, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 18Er/1163/2012-13 zo dňa 25. 09. 2012 o **p r a v u j e** v záhlaví tak, že ide o vymoženie sumy 1.313,11 eura.

Povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením vydaným vyššou súdnou úradníčkou, zamietol súd prvého stupňa žiadosť súdnej exekútorky Mgr. Jany Sitášovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 11.09.2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (ďalej ako „Exekučný poriadok“), § 35, § 45 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (zákon o spotrebiteľských úveroch) a § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 3, 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej ako „OZ“), ako aj zisteným skutkovým stavom. Okrem toho poukázal aj na čl. 2 písm. a), čl. 3, ods. 1, bod 1, 3, čl. 6 bod 2 smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Konštatoval, že v predmetnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s., zo dňa 13.04.2012, sp.zn. WH-A/0411/0168, právoplatný dňa 14.05.2012 a vykonateľný dňa 18.05.2012. Na jeho podklade sa oprávnený domáha vymoženia sumy 1.313,11 eura. Ďalej uviedol, že preskúmaním všeobecných úverových podmienok zistil, že v článku 9.2 je obsiahnutá neprijateľná podmienka - rozhodcovská doložka v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul nedáva zmluvným stranám na výber riešenie sporov cestou príslušného súdu. Veriteľ môže na základe takejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by inak bol príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovská doložka umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa všetkým úverovým podmienkam, a teda aj tomu, že prípadný spor sa bude riešiť v rozhodcovskom konaní. Súd prvého stupňa konštatoval, že takto formulovaná rozhodcovská

doložka ako zmluvná podmienka v štandardne formulovanej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa dospel k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa.

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f), § 221 ods. 1 písm. f) OSP a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie. Poukázal na ustanovenie § 37 zák. č. 244/2002 Z. z., v zmysle ktorého doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Mal za to, že účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu, a že nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť ani rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu, nakoľko exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Uviedol, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, pretože nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Bol toho názoru, že úverová zmluva, ktorej plnenie bolo predmetom konania, predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver bankou, ktorá bola zriadená a pôsobí v Slovenskej republike v súlade s ustanoveniami zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a podlieha dohľadu NBS.

Sudkyňa súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP vyjadrila, že nemieni odvolaniu vyhovieť, pretože sa s napadnutým uznesením stotožnila, a preto predložila vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a že spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 4 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, môže mať rozhodcovská zmluva formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak exekučný súd zistí, že rozhodcovský rozsudok má niektorý z nedostatkov uvedených v § 45 ods. 1, musí v zmysle § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd musí počas celej doby vykonávania exekúcie dbať o to, aby sa exekúcia vykonávala v súlade so zákonom. Túto povinnosť odvolací súd oprel aj o judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudku sp. zn. 3Cdo 164/1996 (R 58/1997) uviedol, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Pokiaľ oprávnený v návrhu

na vykonanie exekúcie označil za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Odvolačný súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý správne posúdil predmetný vzťah ako spotrebiteľský, a teda mal povinnosť preskúmať, či plnenia, na ktoré povinnú zaväzuje rozhodcovský rozsudok, nevyplývajú z neprijateľných zmluvných podmienok. Spotrebiteľská zmluva je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle § 52 OZ za spotrebiteľa sa považuje fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovarov či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti je tzv. nespotebiteľom. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno je na dodávateľovi. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej formy definuje zák. č. 258/2001 Z. z. ako spotrebiteľský úver. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré povinná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa správne aplikoval na uvedený vzťah ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv.

Odvolačný súd navyše poznamenáva, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinnou - Zmluva o úvere č. 634558205 z 21.12.2005. Z Obchodných podmienok pre úver z čl. 9.2 vyplýva, že účastníci zmluvy sa dohodli na rozhodcovskej zmluve vo forme rozhodcovskej doložky k zmluve, podľa ktorej akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere a Obchodných podmienok pre úver, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody bol klient povinný prijať návrh Poštovej banky, a.s. na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich so Zmluvou o úvere a Obchodných podmienok pre úver, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik Zmluvy o úvere alebo Obchodných podmienok pre úver, v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti Rozhodcovská arbitrážna a mediačná, a.s., so sídlom v Bratislave podľa jej vnútorných predpisov. Strany sporového konania boli povinné podriať sa rozhodcovskému rozhodnutiu s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Úverovú zmluvu uzatvorila právna predchodkyňa oprávneného, Poštová banka a.s., Bratislava. Zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v § 93b ukladá bankám povinnosť ponúknuť návrh rozhodcovskej zmluvy, ktorú klient môže odmietnuť. Oprávnený v konaní nepreukázal, že jeho právna predchodkyňa pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy postupovala v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením, platným v čase uzatvorenia zmluvy. Z obsahu Obchodných podmienok pre úver čl. 9.2, na ktorý sa odvolával oprávnený takýto postup ani nevyplýva, pretože striktné z neho vyplýva, že klient prijíma návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Právna predchodkyňa oprávneného nedala povinnému právo voľby a neumožnila mu voľbu medzi rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom.

Odvolačný súd v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR dospel k záveru, že na platnú existenciu rozhodcovskej doložky je potrebné splniť okrem iných aj podmienku písomnej formy. Mal za to, že písomná forma rozhodcovskej doložky v Zmluve o úvere č. 634558205 z 21.12.2005 uzatvorenej medzi účastníkmi nie je splnená. V zmysle ustanovenia § 4 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne výmenných listoch, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Úprava obsiahnutá v zák. č. 244/2002 Z. z. o úprave formy rozhodcovskej zmluvy je v § 4 striktná, bez možnosti extenzívneho výkladu, z čoho vyplýva, že formálna podmienka písomnej formy v danom prípade dodržaná nebola. Odvolačný súd mal za to, že z obsahu Zmluvy o úvere a z pripojených Obchodných podmienok pre úver je zrejmé, že nespĺňa náležitosti, ktoré vyžaduje zákon, nakoľko nedošlo k podpisu uvedených Obchodných podmienok pre úver obidvoma sporovými stranami, čím rozhodcovská doložka založená nebola. Zmluvné strany musia bezpodmienečne s Obchodnými podmienkami pre úver vyjadriť súhlas a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim Zmluvu o úvere známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. V prípade sporu je potrebné predpokladanú znalosť Obchodných podmienok pre úver preukázať. Štandardná

rozhodcovská doložka má byť správne uvedená priamo v konkrétnej zmluve ako jej článok alebo ustanovenie.

Zo spisového materiálu nevyplýva, či predložené Obchodné podmienky pre úver boli platné v čase uzavretia Zmluvy o úvere, nakoľko z nepodpísaného a dátumom neoznačeného dokumentu to nie je možné vyvodiť. Na platnosť Všeobecných obchodných podmienok úveru bol v zmysle § 4 zák. č. 244/2002 Z. z. potrebný podpis oboch účastníkov Zmluvy o úvere. Odvolací súd považoval za jednoznačné, že ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok, preto exekučný súd nebol viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Keby súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu nevykonateľného rozhodnutia majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník konania - povinná osoba nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy v konaní a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku návrhom podaným na príslušnom súde, je irelevantná.

Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol vo výroku vecne správne, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP a povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal napriek tomu, že bola v odvolacom konaní úspešná, a to z dôvodu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli.

Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že v záhlaví napadnutého uznesenia je vymáhaná pohľadávka uvedená v nesprávnej sume (6.301,39 eura), pričom správne má byť uvedená suma 1.313,11 eura.

Podľa § 164 prvej až tretej vety OSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O návrhu na opravu súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom.

V danom prípade nesprávne uvedenie výšky vymáhanej pohľadávky je zrejmom nesprávnosťou, ktorú odvolací súd ako chybu technického rázu odstránil v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia tak, že vymáhaná pohľadávka je vo výške 1.313,11 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.